

LBRIS

We know
books

PRIMELE MELE POVEȘTI

Supa de piatră

LITERA
mică
București

EBRIS

We know
books

Era odată un om foarte sărac, care rătăcea fără țintă prin pădure.

Trecuse atât de mult timp de când nu mai mâncase un colț de pâine, încât abia își amintea ce gust avea. Foamea lui creștea de la o zi la alta și bietul om hoinărea căutând ceva de mâncare.

Într-o zi, după atâta mers, bărbatul s-a pomenit într-o poiană. A privit în jur și a văzut o căsuță. S-a frecat la ochi ca să se convingă că nu visa și s-a gândit:

„Poate o fi cineva acolo și mi-o da ceva de mâncare. Mi-e foame!”

